

rigtigt: De store Skibe kunne gaa igennem Store Bælt.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Slengerik: Da det har vist sig, at det ærede Medlem nok kan læse, men ikke kan opfatte rigtig det, han læser, og da det viser sig, at det ærede Medlem maa ske nok har Øren, men ikke kan høre med dem, er det ikke saa underligt, at han fastholder den fejlagtige Opfattelse, han havde før. Men det vil ikke gøre hans Opfattelse rigtigere. Jeg har tydelig og klart sagt — og det gentager jeg — i min Argumentation første Gang, jeg havde Ordet, at jeg gaar over alt ind paa de Herrers Tankegang og prøver, om man selv ud fra den kan naa et Resultat. Det har ikke været muligt for mig at komme til et Resultat ved den Argumentation, jeg saaledes brugte, og hvis det ærede Medlem vil gøre sig den Ulejlighed — det er maaske for meget forlangt — at læse mine Udtalelser fra den første Dag, jeg havde Ordet, vil han se, at ogsaa der sagde jeg det samme. Det er det, der har været grundlæggende for min Argumentation.

Formanden: Folketingsmanden fra Randers Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. P. Jensen (Randers Amts 4de Valgkreds): Jeg retter det direkte Spørgsmaal til det ærede Medlem: Kunne de store Dreadnought'er gaa gennem Store Bælt, eller kunne de ikke?

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Slengerik: Jeg vil dertil gøre den Bemærkning, at det kan tænkes, at et Krigsskib af Dreadnoughts Størrelse kan gaa gennem Store Bælt. (Munterhed). Naar nu de Herrer, der ikke have rigtig Forstand paa det, de le ad, ere færdige, skal jeg sige, hvad jeg hermed mener. Hvis et Krigsskib af Dreadnoughts Størrelse kunde tænkes at sejle frem Fod for Fod og lodde sig frem saaledes, at det f. Eks. var en Time om at gaa en Kvartmil, tvivler jeg ikke paa, at det kunde gaa gennem Store Bælt. Men det er een Ting; en anden Ting er, at et Krigsskib sejler med den Fart, som er nogenlunde normal,

at et Krigsskib er under Krigsforhold, og her kan jeg fuldstændig støtte mig til Marineministeriets egen Udtalelse, der fastslaar, at under Krigsforhold vil en saadan Dreadnought ikke kunne gaa gennem Store Bælt. Det er en Selvfølge, som ærede Medlemmer meget godt kunne forstaa, at en Ting er, om der i et Farvand er tilstrækkeligt Vand til, at et Skib paa den Maade kan gaa igennem, men en anden Ting er, at Besejlingsforholdene kunne være saa vanskelige, at man ikke vil forsøge at sende et Skib ad den Vej.

Chr. Reventlow: Det ærede Medlem fra Holbæk (Rode), der fik Ordet efter mig forleden, skulde jo, saa godt han kunde, afkræfte det, jeg fremsatte, og han kom saa med den aandrige Bemærkning, at nogle af de Udtalelser, jeg kom med, mindede ham om Manøgen. Ja, jeg er ikke saa sagkyndig paa de Felter som det ærede Medlem, men jeg har hørt noget om, at Manøgen er et Sted, hvor man bruger Pisken. For saa vidt kan det jo gerne være, at det ærede Medlem havde Ret, og det saa meget mere som den Maade, hvorpaa det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) i Gaar vaandede sig, vidner om, at Pisken ikke blot havde smeldet, men at den ogsaa havde bidt paa et meget ømt Sted. Jeg paaviste forleden, at de Herrer Radikale ikke havde betragtet Haager-Konferencens Indhold og Resultater som værdige til nogen som helst Omtale i hele det Aar, der gik fra det Øjeblik, Konferencen sluttede, og til de Herrer skulde finde paa et eller andet til at stive deres umulige militaristiske Forslag af med. Dette blev bevist, og det modsagde det ærede Medlem fra Middelfart heller ikke i Gaar.

Dernæst paaviste jeg, at nu havde vi hele Tiden fra den Side hørt, at vore Pligter overfor Neutralitetskrænkelser afhang af, af hvad Art disse Neutralitetskrænkelser var. Det var kun de mindre og tilfældige Neutralitetskrænkelser, vi havde Pligter overfor. Men saa opstod forleden den Mand, der dog maaske ogsaa har været Ophavsmanden til den første Teori, den om de tilfældige Krænkelser, og holdt den Tale, i hvilken han gik bort fra dette Standpunkt, der hidtil har været hævdet fra radikal Side, og erklærede, at det nu ikke var Krænkelserens Art, det kom an paa, men Størrelsen af den Magt, hvormed Krænkelser fandt Sted. Hvis denne Magt var betydelig, havde vi ingen Pligt til at modsætte os Krænkelseren.